

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.02.1965, sp. zn. 5 Tz 5/65, ECLI:CZ:NS:1965:5.TZ.5.1965.1

Číslo: 21/1965

Právní věta: Zahlazení odsouzení, na něž se vztahuje podmínka uložená amnestií presidenta republiky nebo individuální milostí, nelze povolit, pokud lhůta stanovená v této podmínce neuplynula, a to ze žádného důvodu uvedeného v § 69 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.02.1965

Spisová značka: 5 Tz 5/65

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zahlazení odsouzení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 69

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 21/1965 sb. rozh.

Zahlazení odsouzení, na něž se vztahuje podmínka uložená amnestií presidenta republiky nebo individuální milostí, nelze povolit, pokud lhůta stanovená v této podmínce neuplynula, a to ze žádného důvodu uvedeného v § 69 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24. února 1965 - [5 Tz 5/65](#).)

Usnesení okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 8. září 1964 sp. zn. Nt 409/64 bylo zahlazení odsouzení M. V., k němuž došlo rozsudkem státního soudu v Praze ze dne 12. 10. 1951 sp. zn. 7 Ts I 34/51.

Ke stížnosti pro porušení zákona bylo toto usnesení okresního soudu zrušeno a okresnímu soudu bylo přikázáno, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

M. V. byl odsouzen rozsudkem bývalého Státního soudu v Praze ze dne

12. října 1951 sp. zn. 7 Ts I 34/51 pro trestný čin velezrady podle § 78 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm.

a) tr. zák. z roku 1950, k trestu odnětí svobody v trvání 12 roků, k propadnutí majetku a ke ztrátě čestných práv občanských.

Usnesením krajského soudu v Praze ze dne 7. června 1960 sp. zn. 7 Ts I 34/51 byl M. V. podle § 391 odst. 1 tr. ř. s přihlédnutím k amnestii presidenta republiky ze dne 9. května 1960 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody pod podmínkou, že se do 10 roků nedopustí úmyslného trestného činu.

K žádosti odsouzeného rozhodl okresní soud v Havlíčkově Brodě usnesením ze dne 8. září 1964 sp. zn. Nt 409/64, že se odsouzenému podle § 69 odst. 3 tr. zák. zahazuje výše uvedené odsouzení. Toto rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že podle zprávy OO VB a podle zprávy ZV ROH odsouzený po prominutí zbytku trestu odnětí svobody se řádně chová a poctivým poměrem k práci prokazuje, že se napravil. Usnesení nabylo právní moci dne 14. září 1964.

Nejvyšší soud přezkoumal na podkladě stížnosti pro porušení zákona napadené usnesení a shledal, že byl porušen zákon.

Okresní soud při povolení zahlázení odsouzení vycházel z ustanovení § 69 odst. 3 tr. zák. a jelikož zjistil, že jsou dány podmínky pro zahlázení odsouzení u M. V. podle citovaného ustanovení, vyslovil, že se jeho odsouzení zahazuje.

Okresní soud však nepřihlédl k tomu, že odsouzenému M. V. byl zbytek trestu odnětí svobody prominut podle části I čl. I odst. 1 amnestie presidenta republiky z 9. 5. 1960 pod podmínkou, že se do 10 let nedopustí úmyslného trestného činu.

Zahlázení odsouzení má za následek podle § 70 odst. 1 tr. zák., že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen. Porušení podmínky, stanovené amnestií presidenta republiky má však za následek, že se ruší dobrodiní poskytnuté odsouzenému, který pak musí zbytek trestu odnětí svobody odpykat. Nelze proto, pokud trvá podmínka daná odsouzenému amnestií presidenta republiky, povolit zahlázení odsouzení, na něž se vztahuje tato podmínka, a to ze žádného důvodu, uvedeného v § 69 tr. zák.